

Odgovori na vaša pitanja

U nastavku objavljujemo izbor odgovora na vaša pitanja našim savjetnicima primljena u prethodnom mjesecu. Vjerujemo da će i ostalim čitateljima biti korisni i pomoći u otklanjanju mogućih dilema s kojima se susreću u svojem radu.

Pravo na dodatke za uvjete rada

Pitanje: *Ima li radnik pravo na dodatke na uvjete rada (kolektivni ugovor socijalne skrbi) samo za sate rada ili i kada prima naknadu za bolovanja, godišnje odmora i sl.?*

Odgovor: Prema odredbama članka 54. Kolektivnog ugovora za djelatnost socijalne skrbi (Nar. nov., br. 61/18. i 3/19. – ispravak) te Odluke o isplati materijalnih i nematerijalnih prava te drugih naknada za zaposlenike u djelatnosti socijalne skrbi (Nar. nov., br. 60/22.), **osnovna plaća s osnova uvjeta rada** povećava se za propisani postotak za rad na određenim poslovima tj. radnim mjestima.

Plaća (osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću) se obračunava **za sate rada** u određenom mjesecu, a naknada plaće pripada zaposleniku za sate **kada ne radi**, ali ostvaruje pravo na isplatu određenog novčanog iznosa koji se uređuje posebnim zakonima, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu.

Na primjer, naknada plaće zbog privremene spriječenosti za rad uslijed bolesti koja tereti sredstva poslodavca, prema odredbama Kolektivnog ugovora za djelatnost socijalne skrbi utvrđuje se u visini 85 % od plaće zaposlenika ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje, a naknada plaće za vrijeme godišnjeg odmora u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, odnosno najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad), ako je to povoljnije za zaposlenika.

Iz navedenih odredbi proizlazi da se naknada plaće utvrđuje u određenom postotku od prosječno isplaćene plaće u prethodna tri mjeseca (85 % u slučaju bolovanja odnosno 100 % u slučaju godišnjeg odmora) tj. od prosječno isplaćenih plaća u čiji su iznos već uključeni dodaci na plaću, pa tako i dodatka s osnove uvjeta rada.

Dakle, dodatke za uvjete rada obračunavate na osnovnu plaću zaposlenika pri obračunu plaće za rad u određenom mjesecu, a ne i prilikom obračuna naknade plaće za razdoblje kada radnik, iz određenih razloga, ne radi (za vrijeme bolovanja, godišnjeg odmora, plaćenog dopusta i sl.), a visina naknade se utvrđuje od prosječne plaće isplaćene zaposleniku u prethodna tri mjeseca.

www.tim4pin.hr

Obveze kvotnog zapošljavanja osoba s invaliditetom

Pitanje: *Ima li kakve poveznice između iznosa naknada za nezapošljavanje invalida koju plaćamo i vrijednosti dobara i usluga koje se nabavljaju od pravnih osoba koje zapošljavaju osobe s invaliditetom?*

Odgovor: Prema odredbama članka 6. Pravilnika o utvrđivanju kvote za zapošljavanje osoba s invaliditetom (Nar. nov., br. 75/18., 120/18., 37/20. i 145/20.), obveznik kvotnog zapošljavanja osoba s invaliditetom može svoju obvezu ispuniti i zamjenskom kvotom i to tako da:

- zaključi jedan ili više ugovora o poslovnoj suradnji s osobom s invaliditetom koja se samozapošljava, čija je ukupna vrijednost, bez obračunatog PDV-a, jednaka najmanje 20% minimalne mjesečne plaće svake osobe s invaliditetom koju bi poslodavac morao zaposliti unutar propisane kvote, odnosno u slučaju sklapanja ugovora na rok duži od jednog mjeseca, čija je prosječna mjesečna vrijednost, bez obračunatog PDV-a, jednaka najmanje 20% minimalne mjesečne plaće svake osobe s invaliditetom koju bi poslodavac morao zaposliti unutar propisane kvote
- zaključi jedan ili više ugovora o poslovnoj suradnji sa zaštitnom radionicom i integrativnom radionicom, odnosno trgovačkim društvom, zadrugom ili udrugom u kojima više od polovine radnika čine osobe s invaliditetom, čija je ukupna vrijednost, bez obračunatog PDV-a, jednaka najmanje 20% minimalne mjesečne plaće svake osobe s invaliditetom koju bi poslodavac morao zaposliti unutar propisane kvote, odnosno u slučaju sklapanja ugovora na rok duži od jednog mjeseca, čija je prosječna mjesečna vrijednost, bez obračunatog PDV-a, jednaka najmanje 20% minimalne mjesečne plaće svake osobe s invaliditetom koju bi poslodavac morao zaposliti unutar propisane kvote
- primi na obavljanje prakse, utvrđene nastavnim planom, učenike s teškoćama u razvoju ili studente s invaliditetom s tim da se jedna osoba primljena na obavljanje prakse priznaje kao jedna zaposlena osoba s invaliditetom
- primi na obavljanje prakse rehabilitante u sklopu profesionalne rehabilitacije koju provodi centar za profesionalnu rehabilitaciju s tim da se jedna osoba primljena na obavljanje prakse priznaje kao jedna zaposlena osoba s invaliditetom
- sklopi jedan ili više ugovora o djelu o obavljanju studentskog posla sa studentom s invaliditetom koji ima status redovitog studenta prema kojima su ukupni priznati troškovi rada jednaki najmanje 20% minimalne mjesečne plaće svake osobe s invaliditetom koju bi poslodavac morao zaposliti unutar propisane kvote

- primi na stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa osobe s invaliditetom s tim da se jedna osoba primljena na stručno osposobljavanje priznaje kao jedna zaposlena osoba s invaliditetom
- daje jednu ili više stipendija za redovito obrazovanje osobama s invaliditetom čija je ukupna visina jednaka najmanje 20% minimalne mjesečne plaće svake osobe s invaliditetom koju bi poslodavac morao zaposliti unutar propisane kvote.

Navedeni Pravilnik u članku 6.a. utvrđuje i ukupnu vrijednost ugovora koje osobe s invaliditetom koje se samozapošljavaju, odnosno trgovačka društva, zadruge ili udruge koje zapošljavaju više od 50 % osoba s invaliditetom, te zaštitne radionice i integrativne radionice mogu zaključiti s poslodavcima, i to:

- osoba s invaliditetom koja se samozapošljava može s poslodavcima zaključiti jedan ili više ugovora o poslovnoj suradnji u svrhu ispunjenja zamjenske kvote, s tim da ukupna vrijednost svih ugovora, čiji je predmet kupnja i prodaja robe iz prodajnog asortimana i/ili pružanje usluga u trgovini, ne može iznositi više od 200.000,00 kuna godišnje bez PDV-a (tj. 26.544,56 eura godišnje bez PDV-a)
- trgovačka društva, zadruge ili udruge u kojima više od polovine radnika čine osobe s invaliditetom, a zapošljavaju najviše tri osobe s invaliditetom, mogu s poslodavcima zaključiti jedan ili više ugovora o poslovnoj suradnji u svrhu ispunjenja zamjenske kvote, s tim da ukupna vrijednost svih ugovora, čiji je predmet kupnja i prodaja robe iz prodajnog asortimana i/ili pružanje usluga u trgovini, ne može iznositi više od 200.000,00 kuna godišnje bez PDV-a (tj. 26.544,56 eura godišnje bez PDV-a)
- trgovačka društva, zadruge ili udruge u kojima više od polovine radnika čine osobe s invaliditetom, a zapošljavaju četiri i više osoba s invaliditetom, mogu s poslodavcima zaključiti jedan ili više ugovora o poslovnoj suradnji u svrhu ispunjenja zamjenske kvote, s tim da ukupna vrijednost svih ugovora, čiji je predmet kupnja i prodaja robe iz prodajnog asortimana i/ili pružanje usluga u trgovini, ne može iznositi više od 500.000,00 kuna godišnje bez PDV-a (tj. 66.361,40 eura godišnje bez PDV-a)
- zaštitne radionice i integrativne radionice mogu s poslodavcima zaključiti jedan ili više ugovora o poslovnoj suradnji u svrhu ispunjenja zamjenske kvote, s tim da se od ukupne vrijednosti svakog ugovora priznaje najviše 20% za kupnju i prodaju robe iz prodajnog asortimana i/ili pružanje usluga u trgovini.

Poslodavac koji namjerava svoju obvezu kvotnog zapošljavanja ispuniti putem zamjenske kvote dužan je ugovor, čiji su obvezni elementi propisani člankom 10. Pravilnika, dostaviti Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom (dalje: Zavod) u roku od petnaest dana od dana sklapanja ugovora. Uz ugovor, poslodavac je dužan dostaviti Zavodu najavu ispunjenja zamjenske kvote te drugu dokumentaciju na zahtjev Zavoda. U roku od osam dana nakon ispunjenja ugovornih obveza, obavezan je podnijeti Zavodu izvješće o obostranom ispunjenju ugovornih obveza na obrascu koji je sastavni dio Pravilnika, a u slučaju da u ugovoru nije određen rok trajanja, obrazac izvješća mora se podnijeti u roku od osam dana nakon isteka razdoblja za koje je najavljeno ispunjenje zamjenske kvote. Na zahtjev Zavoda, stranke su dužne dostaviti dodatne do-

kaze o obostranom ispunjenju ugovornih obveza, kao što su računi, potvrde o uplatama, specifikacija zatvaranja računa i drugi dokazi. Navedena dokumentacija dostavlja se Zavodu elektroničkim putem, i to kao: e-najava i e-izvješće, a u slučaju opravdane nemogućnosti njihovog podnošenja elektroničkim putem, iznimno i u papirnatom obliku.

Naknada troškova za prijevoz na posao i s posla

Pitanje: *Molimo pojašnjenje obveze dokazivanja nastalih troškova prijevoza na posao i s posla.*

Odgovor: Članak 7. stavak 2. točka 29. i 30. Pravilnika o porezu na dohodak (Nar. nov., br. 10/17, - 1/23.) uređuju pravo poslodavca da radniku neoporezivo nadoknadi troškove dolaska na posao i povratka s posla mjесnim i međumjesnim javnim prijevoznim sredstvima u visini stvarnih izdataka prema cijeni mjesečne ili pojedinačne prijevozne karte odnosno do visine cijene mjesečne ili pojedinačne prijevozne karte, a u slučaju kada na određenim relacijama nije organiziran javni prijevoz, u visini izdataka koji bi nastali da je organiziran, tj. u visini cijene prijevoza koja je utvrđena na približno jednakim udaljenostima na kojima je javni prijevoz organiziran.

Porezni propis uređuje, dakle, pravo na neoporezivo nadoknađivanje troškova prijevoza na posao i s posla i u slučaju kada je javni prijevoz organiziran i u slučaju kada nije organiziran. Pri tome se, za porezne svrhe, kao uvjet za nadoknađivanje navedenih troškova ne propisuje minimalna udaljenost mjesta prebivališta/uobičajenog boravišta radnika od mjesta njegovoga rada.

Prema stajalištu Središnjeg ureda Porezne uprave, neoporezivo se mogu nadoknaditi troškovi prijevoza na posao i s posla radnicima kojima bi ti troškovi **objektivno mogli nastati**, neovisno o činjenici koriste li stvarno javni prijevoz ili na posao dolaze pješice, osobnim automobilom, biciklom ili nekim drugim prijevoznim sredstvom. Na primjer, udaljenost između dvije stanice tramvaja, autobusa ili trolejbusa može biti tek 100 – 200 metara pa bi radnik, čija je adresa stanovanja toliko udaljena od mjesta rada, mogao koristiti mjesni prijevoz i troškovi prijevoza bi mu objektivno mogli nastati. U tom slučaju, zbog činjenice da bi troškovi prijevoza radniku mogli nastati, poslodavac mu ih može neoporezivo nadoknadi iako on taj prijevoz ne koristi jer na posao dolazi pješice. Jedino u slučaju kada radnik stanuje na istoj adresi (lokaciji) gdje je i sjedište poslodavca ili ako stanuje u neposrednoj blizini sjedišta poslodavca (na primjer, u zgradi u sjedište poslodavca i sl.), radniku objektivno troškovi prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla ne nastaju pa mu ih, stoga, poslodavac ne može neoporezivo nadoknadi. Ista se pravila primjenjuju i u slučaju kada u pojedinom mjestu javni prijevoz nije organiziran, tj. utvrđuje se je li bi radniku ti troškovi objektivno mogli nastati, uzimajući u obzir udaljenosti u mjestima gdje je javni prijevoz organiziran.

Iako porezni propisi, za svrhu neoporezivog nadoknađivanja troškova prijevoza na posao i s posla, ne utvrđuju minimalnu udaljenost od mjesta prebivališta/uobičajenog boravišta radnika od mjesta rada, poslodavac tu minimalnu udaljenost može utvrditi u izvorima radnoga prava (u kolektivnom ugovoru, u pravilniku o radu odnosno u ugovoru o radu). Na primjer, u Temeljnem kolektivnom ugovoru za službenike i

namještenike u javnim službama i Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike, kao uvjet za nadoknađivanje troškova prijevoza na posao i s posla utvrđena je udaljenost od mjesta stanovanja zaposlenika do mjesta rada najmanje 2 kilometra; pojedini poslodavci kao uvjet za nadoknađivanje navedenih troškova propisuju udaljenost od mjesta stanovanja zaposlenika do mjesta rada koja je manja od 2 kilometra, a neki taj trošak nadoknađuju svim zaposlenicima, pa i onima kojima on objektivno ne može nastati. U slučaju kada poslodavac trošak prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla nadoknađuje i onima zaposlenicima koji stanuju na istoj adresi na kojoj je sjedište poslodavca ili u njegovoj neposrednoj blizini (tj. i onim zaposlenicima kojima taj trošak objektivno ne može nastati), obavezan je pri isplati navedenog primitka zaposleniku obračunati doprinose, porez na dohodak i možebitni prirez jer se u poreznom smislu takva isplata smatra primitkom po osnovi nesamostalnoga rada (tj. smatra se plaćom radnika).

Slijedom navedenoga, poslodavac može, kao uvjet za nadoknađivanje troškova prijevoza na posao i s posla, pribaviti, na primjer, podatak o najmanjoj udaljenosti između dvije stanice javnog prijevoza te na temelju toga podatka svim zaposlenicima kojima je udaljenost od mjesta stanovanja do mjesta rada veća ili jednaka toj pribavljenoj udaljenosti, isplati naknadu za prijevoz. Budući da bi tim zaposlenicima trošak prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla objektivno mogao nastati, on se, za porezne svrhe, smatra neoporezivim primitkom radnika.

Napominjemo da propisi o oporezivanju dohotka ne utvrđuju obvezu radnika da kupljenom kartom (mjesečnom ili pojedinačnom) dokazuje nastale izdatke prijevoza na posao i s posla mjesnim odnosno međumjesnim javnim prijevozom već je dovoljno da ili radnik ili poslodavac pribave javno objavljeni odnosno dostupan cjenik ovlaštenih prijevoznika na temelju čega se pravda isplata naknade troška prijevoza na posao i s posla.

Pravo na uvećanje osobnog odbitka temeljem tjelesnog oštećenja

Pitanje: Radnici je temeljem Rješenja HZMIO utvrđeno postojanje tjelesnog oštećenja od 100% (ne i priznanje prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja). Ima li pravo na uvećanje osobnog odbitka 0,4 ili 1,5?

Odgovor: Prema odredbama članka 14. stavka 3. točke 13. Zakona o porezu na dohodak (Nar. nov., br. 115/16. – 151/22.) porezni obveznik – rezident može uvećati svoj osnovni osobni odbitak za 497,72 eura mjesečno (osnovica osobnog odbitak u iznosu 331,81 euro pomnožena s koeficijentom 1,5) ako je njemu osobno ili članovima uže obitelji odnosno djeci koju uzdržava utvrđena invalidnost po jednoj osnovi 100 % ili je njemu ili uzdržavanim članovima uže obitelji odnosno uzdržavanoj djeci, na temelju posebnih propisa, utvrđeno pravo na doplatu za pomoć i njegu odnosno pravo na osobnu invalidninu. Dovoljno je, dakle, ispuniti jedan od navedenih uvjeta: ili invalidnost utvrđena 100 % po jednoj osnovi ili priznato pravo na doplatu za pomoć i njegu odnosno pravo na osobnu invalidninu.

Člankom 15. Pravilnika o porezu na dohodak (Nar. nov., br. 10/17. – 1/23. i 3/23. – ispravak) pojašnjeno je da porezni

obveznik može koristiti dio osobnog odbitka u visini 1,5 osnovice osobnog odbitka ako je njemu osobno ili članovima uže obitelji odnosno djeci koju uzdržava rješenjem, na temelju posebnih propisa, utvrđena invalidnost ili tjelesno oštećenje po jednoj osnovi 100 % ili koji zbog invalidnosti ili tjelesnog oštećenja ima odnosno imaju pravo na doplatu za pomoć i njegu, odnosno pravo na osobnu invalidninu.

Ako je Vašem zaposleniku, na temelju rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, priznato tjelesno oštećenje 100 % po jednoj osnovi, ostvaruje pravo na uvećanje osnovnog osobnog odbitka uz primjenu koeficijenta 1,5 na osnovicu osobnog odbitka (tj. pravo na uvećanje osnovnog osobnog odbitka u iznosu od 530,90 eura za dodatnih 497,72 eura). Uz ispunjavanje ovoga uvjeta, za korištenje navedenog uvećanja osnovnog osobnog odbitka, u poreznoj kartici poreznog obveznika mora se navesti oznaka I*

Troškovi službenog putovanja na teret drugih

Pitanje: Djelatnica je išla u inozemstvo na službeni put. Na put nije poslana od strane poslodavca iako smo joj otvorili nalog za putovanje, već je išla na seminar na koji se prijavila preko inozemnog organizatora. Troškove puta, obroka i smještaja pokrio je organizator. Je li joj poslodavac uopće dužan isplatiti dnevnicu za službeni put?

Odgovor: Prema navodima iz Vašega upita proizlazi da ste djelatnici koja je bila na seminaru kojega su organizirali CE iz Ljubljane i strano ministarstvo izdali putni nalog samo kao dokument na temelju kojega pravdate njezinu nenazočnost na poslu, a ne kao dokument na temelju kojega joj nadoknađujete nastale troškove putovanja jer njih u cijelosti, kao što ste naveli, snosi organizator seminara. Prema odredbama članka 48. stavka 6. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, službenik i namještenik **upućen od strane poslodavca na školovanje, edukaciju, seminar** i sl. ima pravo na dnevnicu i ostala prava sukladno odredbama navedenoga članka Kolektivnog ugovora za cijelo vrijeme trajanja izobrazbe. Kako u upitu navodite da zaposlenicu na seminar nije uputio poslodavac, proizlazi da poslodavac nema obvezu snositi troškove nastale tijekom toga putovanja. Vezano uz Vaš upit je li poslodavac, kada ima obvezu isplatiti dnevnicu za putovanje, dužan umanjiti njen iznos kada troškove prehrane snosi organizator putovanja, skrećemo Vam pažnju da je u članku 48. stavku 3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike navedeno da u slučaju kada je na službenom putu, **na teret poslodavca** uz noćenje s doručkom osiguran još jedan obrok (ručak ili večera), iznos dnevnice se umanjuje za 30 %, odnosno za 60 % ako su osigurana dva obroka (ručak i večera). Pod ručkom i večerom podrazumijeva se topli obrok. Dakle, kada obroci ne terete sredstva poslodavca već drugu osobu (na primjer, organizatora putovanja), poslodavac zaposleniku isplaćuje dnevnicu bez njenog umanjenja za određeni postotak. Napominjemo da je u članku 7. stavku 13. Pravilnika o porezu na dohodak na isti način uređeno pravo na neoporezivu isplatu dnevnice (neoporeziva dnevnicu se umanjuje za određeni postotak samo ako su troškovi ručka i/ili večere teretili sredstva poslodavca).

Naknade i nagrade učenicima i studentima za sudjelovanje u natjecanjima

Pitanje: Može li JLP(R)S neoporezivo sufinancirati troškove sudjelovanja na svjetskom prvenstvu (troškove smještaja, prijevoza i sl.) i isplatiti nagrade učenicima, studentima i njihovim mentorima za postignute rezultate na državnim školskim natjecanjima?

Odgovor: prema odredbama članka 9. stavka 1. točke 5. Zakona o porezu na dohodak (Nar. nov., br. 115/16. – 15/22.), porez na dohodak ne plaća se na nagrade učenicima i studentima, osvojene na natjecanjima u okviru obrazovnog sustava i organiziranim školskim i sveučilišnim natjecanjima. Budući da porezni propisi ne utvrđuju njihove neoporezive iznose, nagrade koje se dodjeljuju za navedene svrhe ne podliježu oporezivanju u ukupno isplaćenom iznosu.

Slijedom navedene zakonske odredbe, JLP(R)S može neoporezivo isplatiti nagrade:

- učenicima za postignute rezultate na državnim školskim natjecanjima
- učenicima i studentima za postignute rezultate na državnim natjecanjima iz područja kulture.

Isplaćene nagrade se knjiže na kontu 38117 - Tekuće donacije građanima i kućanstvima.

Nagrade mentorima učenika koji su osvojili nagrade na državnim školskim natjecanjima načelno se smatraju drugim dohotkom i podliježu oporezivanju. Međutim, napominjemo da JLP(R)S, u skladu s odredbama članka 8. stavka 1. točke 3. Zakona o porezu na dohodak te članka 4. stavka 1. Pravilnika o porezu na dohodak (Nar. nov, br. 10/17. – 1/23.), mogu neoporezivo isplatiti nagrade koje su propisane statutom ili općim aktom tih jedinica, ako su sredstva za te namjene planirana u njihovim proračunima. Slijedom navedenih odredbi, ako je u statutu ili općem aktu JLP(R)S propisano pravo na nagrađivanje nastavnog osoblja čiji su učenici osvojili zapažene rezultate na državnim natjecanjima i sredstava za njihovu isplatu planirana u vašem proračunu, nagrade koje isplaćujete mentorima ne bi podlijegale oporezivanju.

JLP(R)S može učenicima i studentima neoporezivo sufinancirati troškove sudjelovanja na svjetskom prvenstvu (troškove smještaja, prijevoza i sl.) sukladno odredbama članka 9. stavka 11. Zakona o porezu na dohodak i članka 6. stavka 7. Pravilnika o porezu na dohodak. Navedenim odredbama propisa o oporezivanju dohotka uređeno je pravo na neoporezivo isplatu po osnovi službenih putovanja fizičkih osoba koje su putovale za potrebe neprofitnih organizacija u kojima ne ostvaruju naknade za rad (tj. propisano je pravo na neoporezivo nadoknađivanje troškova noćenja i prijevoza te isplate tuzemnih i inozemnih dnevnica navedenim osobama). Prema stajalištu Ministarstva financija, Središnjeg ureda Porezne uprave, klasa: 410-01/06-01/248, ur. broj: 513-07-21-01/06-2, od 28. travnja 2006. godine, za svrhe oporezivanja neprofitnim organizacijama se smatraju udruge, ustanove, tijela državne uprave, predstavnička i izvršna tijela državne vlasti i **jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave** i drugi subjekti koji nisu osnovani s namjerom stjecanja dobiti.

Mišljenja smo da se može smatrati da je u interesu JLP(R)S da učenici i studenti s njenog područja sudjeluju na svjetskim prvenstvima pa im stoga JLP(R)S može neoporezivo nadoknaditi nastale troškove smještaja i prijevoza.

Pitanje: Institut prijavljuje projekt koji ima u planu dolaznu mobilnost, studijski boravak i pripadajuću stipendiju u iznosu od 3.625 Eura mjesečno. Po sadašnjim saznanjima zainteresiranih ima iz Kube, Indije ..Na koji način isplatiti tu stipendiju te podliježe li ona nekom vidu oporezivanja?

Odgovor: U upitu nije navedeno iz kojeg će se izvora financirati stipendije za studijski boravak osoba koje će sudjelovati u projektu, a o čemu ovise njena porezna obilježja, pa stoga upućujemo na odredbe članka 9. Zakona o porezu na dohodak koje utvrđuju uvjete za njihovu neoporezivu isplatu.

Odredbe članka 9. stavka 1. točke 21. Zakona o porezu na dohodak (Nar. nov., br. 115/16. – 15/22.) propisuju, tako, da se porez na dohodak ne plaća na ukupne primitke koje se kao bespovratna sredstva isplaćuju odnosno dodjeljuju fizičkim osobama **za provedbu aktivnosti mobilnosti u okviru programa i fondova EU** za obrazovanje i stručno usavršavanje, a namijenjene su pokriću izdataka prijevoznih troškova, prehrane i smještaja te za realizaciju projektnih aktivnosti koje te fizičke osobe prijavljuju. Navedeni primici ne podliježu oporezivanju u iznosu koji utvrđuju tijela akreditirana u skladu s pravilima Europske komisije u Republici Hrvatskoj putem koje se ti primici isplaćuju, a sukladno propisima ili sporazuma s Europskom komisijom. Primici se mogu neoporezivo, uz ispunjavanje prethodno navedenih uvjeta, isplatiti svim fizičkim osobama koje sudjeluju u provedbi aktivnosti mobilnosti (studentima, učenicima, nastavnom osoblju, istraživačima, znanstvenicima i sl.).

Slijedom navedenoga, ako se stipendije dodjeljuju fizičkim osobama za provedbu aktivnosti mobilnosti, a u okviru odobrenog projekta koji se financira iz fondova EU, ne podliježu oporezivanju u ukupno odobrenom odnosno isplaćenom iznosu.

Nadalje, prema odredbama članka 9. stavka 1. točke 23. Zakona o porezu na dohodak, porez na dohodak ne plaća se na primitke koji se isplaćuju poslijediplomantima, poslijedoktorandima, istraživačima i znanstvenicima u skladu s točkama 15. i 19. istoga stavka Zakona, odnosno iz fondova i programa Europske unije i drugih međunarodnih fondova i programa uređenih posebnim propisima i međunarodnim sporazumima, za pokriće troškova školovanja, usavršavanja i znanstvenih istraživanja. Iz navedenih odredbi proizlazi da primici poslijediplomanada, poslijedoktoranada, istraživača i znanstvenika ne podliježu oporezivanju u ukupnom iznosu ako se isplaćuju odnosno dodjeljuju iz proračuna Europske unije, prema posebnim međunarodnim sporazumima odnosno da ne podliježu oporezivanju u visini stvarnih troškova (prijevoz, školarina, smještaj, prehrana, knjige i ostalo) ako ih isplaćuju odnosno dodjeljuju zaklade, fundacije, ustanove i druge institucije registrirane u Republici Hrvatskoj za odgojno-obrazovne ili znanstvenoistraživačke svrhe, koje djeluju u skladu s posebnim propisima, osnovane s namjenom stipendiranja.